

SADRŽAJ

Kultura kao pojam	3.
Istorijski uslovi za razvoj masovne kulture	4.
Masovna kultura kao pojam	5.
Sredstva masovne kulture (masovni mediji)	5.
Primaoci masovne kulture	7.
Kritika masovne kulture	10.
Opravdanje masovne kulture	12.
Kič	12.
Literatura	15.

Šta je kultura?

Sama reč kultura je latinskog porekla i dolazi od glagola colere, cultum, koji znači obrađivati, negovati. Iako u početku vezivan za agrikulturu (obrađivanje zemlje), taj pojam označava duhovno područje koje je iznad materijalne sfere i fizičkog rada.

Klasično shvatanje kulture vezuje taj pojam za elitnu kulturu, odnosno socijalnu elitu sa kulturnom elitom. Shvatanje da kulturu poseduju samo Evropljani koji se ne bave fizičkim radom izraz je klasne podele društva. Udaljeni i nepoznati narodi su smatrani divljim, a njihove kulture su podvrgavane kolonijalnoj vladavini i eksploataciji.

Antropološke studije izbegavajući da vrednuju kulture dovode do stanovišta koje se naziva kulturni relativizam. Ono zastupa da je apsolutno nemoguće vrednovati kulturne tvorevine drugih kultura i društava, jer svako polazi od sopstvenih vrednosti (vrednosti koje nam je sopstvena kultura usadila). Po tom shvatanju, ako pozitivno vrednujemo neke kulturne tvorevine, to je zato što su one, na izvestan način, slične ili bliske našima, a ako ih negativno vrednujemo, to je samo zato što su različite.

Pokušajmo da, bez obzira na terminološke nesporazume, definišemo pojam kulture u užem značenju, tj. kao duhovne kulture (za razliku od pojma kulture u širem smislu, koji obuhvata i materijalne tvorevine čoveka). Sadržaj kulture čine duhovne (ili kulturne) tvorevine tj. proizvodi čovekove stvaralačke aktivnosti koje sadrže sistematizovana simbolička značenja. Pojmovi koji postoje u svesti pojedinaca, a ne u objektivnoj spoljnoj stvarnosti postaju simboli kada bivaju izraženi zvukom, pismom, slikom i sl. Simboli su takvi objekti kojima se u društvu pripisuje neko značenje koje nije njihova prirodna karakteristika, već socio-kulturno utvrđena kvalifikacija (konvencija). Npr. metalni i papirni novac imaju svoje prirodne karakteristike (težina, obim, sastav), ali društvena konvencija govori o tome da su to opšta merila vrednosti pri razmeni materijalnih, ekonomskih dobara. Upravo činjenica da u društvu postoje opštedogovoreni sistemi znakova (posebno jezik i pismo) omogućava da duhovne tvorevine dobiju relativno samostalnu egzistenciju u društvu.

Uobičajeno je razlikovanje nekoliko područja unutar kulture (vrsta duhovnih tvorevina ili elemenata kulture):

jezik kao osnovni sistem duhovne, simboličke komunikacije među ljudima

društvena otkrića (ili saznanja) saznanja o svetu, društvu i čoveku koja su klasifikovana u nauci, filozofiji, religiji i ideologiji

društvena pravila koja regulišu čovekovo ponašanje (moral, običaji, pravo kao sistem normi), za čije prekršaje društvo izriče kazne

društveno stvaralaštvo kojim čovek sebe najslobodnije i maštovito izražava, kojim stvara nešto što u društvu i kulturi još ne postoji.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com